

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-נערה שנתפתתה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
במאי קא מיפלגי?												מג.
לא שביק איניש מידי דקיין, ותבע מידי דלא קיין	רב פפא: ר"ש סבר:										⚡	מג.
לא שביק איניש מידי דכי מודי ביה לא מיפטר, ותבע מידי דכי מודה ביה מיפטר.	[רב פפא] ורבנן סברי:										⚡	מג.
בת הניזונת מן האחין, מעשה ידיה למי? במקום אב קיימי, מה התם מעשה ידיה לאב, ה"נ מעשה ידיה לאחין, או דלמא לא דמי לאב, התם מדידה מיתזנא, הכא לאו מדידהו מיתזנא?	בעא מיניה רבי אבינא מרב ששת:										⚡	מג.
אלמנה ניזונת מנכסי יתומים, ומעשה ידיה שלהן.	א"ל [רב ששת], תניתוה:										⚡ !	מג.
מי דמי? אלמנתו לא ניחא ליה בהרווחה, בתו ניחא ליה בהרווחה.											⚡	מג.
למימרא, דבתו עדיפא ליה מאלמנתו,											⚡	מג.
עשו אלמנה אצל הבת כבת אצל אחין בנכסין מועטין, מה הבת אצל אחין - הבת ניזונת והאחין ישאלו על הפתחים, אף אלמנה אצל הבת - אלמנה ניזונת והבת תשאל על הפתחים	והאמר רבי אבא א"ר יוסי:										⚡	מג.
לענין זילותא אלמנתו עדיפא ליה, לענין הרווחה בתו עדיפא ליה.											!	מג.
מעשה ידיה ומציאתה אע"פ שלא גבתה, מת האב - הרי הן של אחין	מתיב רב יוסף:										⚡	מג.
טעמא דבחי האב, הא לאחר מיתת האב - לעצמה, מאי לאו בניזונת											⚡	מג.
לא, בשאינה ניזונת.											!	מג.
אי בשאינה ניזונת, מאי למימרא? אפילו למ"ד: יכול הרב לומר לעבד עשה עמו ואיני זנך, ה"מ בעבד כנעני, דלא כתיב ביה עמך, אבל עבד עברי דכתיב ביה (דברים ט"ו) עמך - לא, כל שכן בתו											⚡	מג.
לא נצרכה אלא להעדפה.	רבה בר עולא:										!	מג.
גברא רבה כרב יוסף לא ידע דאיכא העדפה וקמותיב תיובתא?	רבא:										⚡	מג.
רב יוסף, מתנן' גופא קשיא ליה	אלא אמר רבא:										⚡	מג.
מעשה ידיה ומציאתה אע"פ שלא גבתה	דקתני:										⚡	מג.
מציאתה ממאן גביא?											⚡	מג.
אלא לאו הכי קאמר: מעשה ידיה ומציאתה, מה מציאתה - בחיי האב לאב, לאחר מיתת האב לעצמה, אף מעשה ידיה נמי - בחיי האב לאב, - לאחר מיתת האב לעצמה, ש"מ.	[רבא][רב יוסף]										⚡ !	מג.
בת הניזונת מן האחין - מעשה ידיה לעצמה.	איתמר נמי, א"ר יהודה אמר רב:										■	מג.
מ"ט? דכתיב: (ויקרא כ"ה) והתנחלתם אותם לבניכם אחרים, אותם לבניכם - ולא בנותיכם לבניכם, מגיד שאין אדם מוריש זכות בתו לבנו.	רב כהנא:										■	מג.
ואימא: בפיתוי הבת, וקנסות וחבלות הכתוב מדבר	מתקיף לה רבה:										⚡	מג.
בפתוי הבת, וקנסות וחבלות הכתוב מדבר.	וכן תנא רב חנינא:										■	מג.
חבלות - צערא דגופא נינהו											⚡	מג.
שפצעה בפניה.	רבי יוסי בר חנינא:										!	מג:
בת הניזונת מן האחין - מעשה ידיה לעצמה, דכתיב: (ויקרא כ"ה) והתנחלתם אותם לבניכם אחרים, אותם לבניכם - ולא בנותיכם לבניכם, מגיד שאין אדם מוריש זכות בתו לבנו.	רב זירא אמר רב מתנה אמר רב, ואמרי לה אמר רבי זירא א"ר מתנה אמר רב:										⚡ ■	מג:
שקוד אמרה.	א"ל אבימי בר פפי:										■	מג:
שקוד מנו?											^	מג:
שמואל											!	מג:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ^ תירוץ-answer! ! ראייה-proof ■
מקרא-key:	

כתובות-נערה שנתפתתה		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
הא רב אמרה												?	מג:			
אימא: אף שקוד אמרה.												!	◇	מג:		
הלכתא כוותיה דרב ששת.	מר בר אמיר לרב אשי, הכי אמרי נהרדעי:											◆	■	מג:		
הלכתא כוותיה דרב.	רב אשי:											◆	■	מג:		
והלכתא כוותיה דרב.												■	◇	מג:		
המארס את בתו וגרשה, אירסה ונתארמלה - כתובתה שלו													■	מג:		
השיאה וגרשה, השיאה ונתארמלה - כתובתה שלה	[ת"ק]												◆	■	מג:	
הראשונה של אב	רבי יהודה:												◆	■	מג:	
משהשיאה אין לאביה רשות בה.	אמרו לו:												■	◇	מג:	
טעמא דהשיאה וגרשה, השיאה ונתארמלה, אבל נתארמלה תרי זמני - תו לא חזיא לאינסובי													■	◇	מג:	
ואגב אורחיה קא סתים לן תנא כרבי													■		מג:	
בתרי זמני הוא חזקה.	דאמר: [רבי]												■	◇	מג:	
הראשונה של אב.	רבי יהודה:												■	<	מג:	
מ"ט דרבי יהודה?													^		מג:	
הואיל ומשעת אירוסין זכה בהן האב.	רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו:												!	◇	מג:	
הראשונה של אב, ומודה רבי יהודה, במארס את בתו כשהיא קטנה ובגרה ואח"כ נשאת, שאין לאביה רשות בה	מתיב רבא, רבי יהודה אומר:												■	?	◇	מג:
אמאי? ה"נ לימא: הואיל ומשעת אירוסין זכה בהן האב													?		מג:	
הואיל וברשותו נכתבין.	אלא אי אתמר הכי אתמר, רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו:												!	◇	מג:	
ומיגבא מאימת גביא?													^	◇	מג:	
מנה מאתים מן האירוסין, ותוספת מן הנשואין	רב הונא:												◆	!	◇	מג:
אחד זה ואחד זה מן הנשואין.	רב אסי:												◆	!	◇	מג:
ומי אמר רב הונא הכי?													?		מג:	
הוציאה עליו שתי כתובות, אחת של מאתים ואחת של שלש מאות	והאתמר:												■	?	◇	מג:
באתה לגבות מאתים - גובה מזמן ראשון, שלש מאות - גובה מזמן שני	ואמר רב הונא:												■	?	◇	מג:
ואם איתא, תיגבי מאתים מזמן ראשון ומאה מזמן שני													?		מג:	
ולטעמיך, תיגבי חמש מאות כולם, מאתים מזמן ראשון, תלת מאה מזמן שני אלא חמש מאות מ"ט לא גביא? כיון דלא כתב לה צביתי ואוספית לך תלת מאה אמאתים, הכי קאמר לה: אי מזמן ראשון גביאת - גביא מאתים, אי מזמן שני גביאת - גביא תלת מאה, הכא נמי היינו טעמא דלא גביא, מדלא כתב לה אוספית לך מאה אמאתים, אחולי אחילתיה לשעבודא קמא.													!	◇	מג:	